

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/256/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114218912
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Straková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114218912.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove samosudkyňou JUDr. Evou Strakovou v občianskoprávnej veci žalobcu: O. Y., G.. XX. X. XXXX, M. A. XX proti žalovanej: C. Y., G.. XX. X. XXXX, Ž. XX, v konaní o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh na určenie manželského výživného **z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca dňa 4. 7. 2014 doručil návrh, ktorým žiadal určiť manželské výživné, keď poukazoval na to, že jeho manželka sa po nezhodách od neho odsťahovala a zdržiava sa na trvalom pobyte v Ž.. Pri priznávaní dávok a príspevkoch v hmotnej núdzi bol posudzovaný spolu s manželkou, pričom poberateľom dávok v hmotnej núdzi je jeho manželka, ktorá ale odmieta mu finančne prispievať na zabezpečenie základných životných potrieb.

Žalovaná nárok žalobcu neuznala. Poukázala na to, že sama je nezamestnaná, poberá dávky v hmotnej núdzi a teda jej príjem neumožňuje, aby platila žalobcovi manželské výživné.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, sobášnym listom, potvrdeniami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov a ďalšími listinami a zistil tento **s k u t k o v ý s t a v :**

Účastníci konania sú v platnom manželstve, ktoré uzatvorili dňa 17. 4. 2014. Nežijú však spolu, lebo žalovaná opustila spoločnú domácnosť po dvoch mesiacoch od uzavretia manželstva.

Žalobca uviedol, že v súčasnej dobe má novú partnerku, s ktorou žije, chce sa rozviesť, ale zatiaľ návrh o rozvod manželstva nepodal. Z jeho manželstva deti nepochádzajú. Tento návrh podal preto, aby mohol získať sociálnu dávku, ktorá mu bola priznaná zálohovo na základe podaného návrhu od septembra 2014 vo výške 124,70 EUR. Je mu známe, že žalovaná nikdy nepracuje, teda nemá žiaden príjem zo zárobkovej činnosti. Potrebuje však rozsudok pre sociálny úrad.

Žalovaná potvrdila, že žalobcu ako manžela po dvoch mesiacoch od uzavretia manželstva opustila, nemieni s ním obnoviť spolužitie, chce sa rozviesť. Zatiaľ však návrh o rozvod manželstva nepodala. Žije zo sociálnej dávky 124,- EUR, býva u svojich rodičov, ktorí sú poberateľmi starobných dôchodkov. Sama

tiež podala obdobný návrh o určenie manželského výživného voči žalobcovi, lebo tak bola odkázaná sociálnym úradom. Súd zatiaľ v jej veci nerozhodol. Nemá z čoho platiť žalobcovi výživné a taktiež ani on nemá z čoho platiť jej. Žiadala preto, aby tento návrh bol zamietnutý.

Podľa § 71 ods. 1, 2 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Súd mal preukázané, že účastníci sú v platnom manželstve, ktoré uzatvorili dňa 17. 4. 2014. Nežijú však spolu, lebo ich spolužitie skončilo po dvoch mesiacoch. Žalovaná manžela opustila, býva so svojimi rodičmi. Obaja účastníci potvrdili, že nemajú záujem obnoviť spolužitie, nežijú spolu, chcú sa rozviesť, ale ani jeden z nich zatiaľ nepodal návrh o rozvod manželstva. Tým, že sú účastníci v platnom manželstve, trvá ich vzájomná vyživovacia povinnosť. Súd zistil, že tak ako žalobca, tak aj žalovaná nepracujú, sú nezamestnaní, v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, žalobca od 12. 10. 2009, žalovaná od 5. 9. 2014. Žalobcovi a žalovanej Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Prešove priznal dávku v hmotnej núdzi. Žalobcovi je vyplácaná sociálna dávka vo výške 124,70 EUR od augusta 2014, žalovaná má taktiež priznanú sociálnu dávku v hmotnej núdzi od augusta 2014 vo výške 124,70 EUR, predtým v júni, júli 2014 poberala dávku 61,60 EUR. Z uzatvoreného manželstva účastníkov konania deti nepochádzajú. Z takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že tak ako žalobca, tak aj žalovaná sú bez pracovného príjmu a žijú z dávky hmotnej núdzi 124,- EUR. Žalovaná taktiež podala voči žalobcovi návrh na určenie manželského výživného, ktoré sa vedie na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9 C 146/2014 a v tejto veci zatiaľ súd nerozhodol.

Návrh na určenie manželského výživného je dôvodným vtedy, ak je životná úroveň jedného z manželov nižšia než životná úroveň druhého, resp. ak druhý manžel neprispieva na výživu manžela tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká.

Vykonaným dokazovaním však súd zistil, že obaja účastníci ako žalobca tak žalovaná majú rovnakú životnú úroveň, ktorú si zabezpečujú len z dávky v hmotnej núdzi, ktorú každý poberá vo výške 124,70 EUR, ani jeden z účastníkov nevlastní majetok, nemá príjem z pracovnej činnosti a vzhľadom na tieto zistenia súd návrh žalobcu zamietol. Životná úroveň manželov je rovnaká, nebolo preukázané, že by žalovaná mala vyššiu životnú úroveň zabezpečenú či už príjmom z pracovného pomeru alebo z majetkových vzťahov. Z týchto dôvodov súd musel tento návrh zamietnuť.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Účastníci si neuplatnili náhradu trov konania, preto súd vyslovil, že ani jeden z nich nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.